

CABINET EPISCOP
NR. 741/23.06.2009

EPISCOPIA HUȘILOR

Strada Ștefan cel Mare, Nr.1
Cod 735100
Huși, Județul Vaslui
Tel/fax - 0235.481538
Site: www.episcopiahusilor.ro

**Înaltpreasfinția Voastră,
Preasfințiile Voastre, iubiți frați întru slujire
Preacuvioși Părinți, Preacuvioase Maici,
Stimate Domnule Primar,
Stimate autorități locale și centrale,
Iubiți credincioși și credincioase,**

Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel, ocrotitorii străvechii Catedrale a Episcopiei Hușilor, ne-a chemat astăzi pentru cinstirea vredniciei lor, a credinței și devotamentului arătat față de Iisus Mântuitorul, Învățătorul care le-a schimbat viața, făgăduindu-i "stâlpi ai Bisericii celei una și nedespărțite", (Gal. 2,9) pe care au slujit-o din Ierusalim, Iudeea și Samaria până la marginile pământului.

Din momentul chemării lor de către Cel ce a venit ca lumea să aibă viață din belșug (Ioan 10,10) "veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni" (Luca 5,10) și până în anul 67 când au pecetluit credința lor cu prețul vieții pe una dintre cele șapte colini ale cetății eterne, Sfinții Petru și Pavel, n-au cunoscut odihna, mângâierea și confortul, neștiind altceva decât să vestească și să grăiască despre cele ce au văzut și auzit" (F.ap. 4, 17-20).

Ei au plecat cu puterea Duhului Sfânt într-o lume străină și dușmănoasă, au străbătut provinciile imperiului roman din Ierusalim până în Corint, din Antiohia Siriei până în Spania, întemeind biserici, hirotonind preoți și episcopi, vindecând bolnavi și înviind morții, au construit prin zel apostolic și misionar conștiința unei lumi noi, a lumii creștine în care Duhul lui Hristos, prezent de-a lungul veacurilor, a luminat fiecare epocă istorică, fiind același mereu actual până în zilele noastre.

Aici și astăzi, participăm la un mare eveniment istoric al acestei mult încercate episcopii, care timp de peste 400 de ani nu a încetat să lumineze aceste ținuturi, să lucreze în numele Mântuitorului Iisus Hristos și în duhul vredniciei Sfinților Apostoli Petru și Pavel.

Cel de-al 51-lea episcop al acestei străvechi episcopii, prin votul și alegerea membrilor Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, este intronizat de către Înaltpreasfințitul Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, în prezența rugăciunilor fraților întru slujire episcopi, continuând și păstrând taina dreptei credințe a înaintașilor săi.

Această lucrare este o mărturisire a prezenței Mântuitorului Hristos și a Sfinților Săi Apostoli, care ocrotesc prin rugăciunile lor această Episcopie, slujită de-a lungul celor 400 de ani de vrednici și luminați ierarhi, purtători de sfințenie și de nemurire. De la Sfântul Ioan de Râșca, primul episcop al Hușilor, până la martirul Grigore, ultimul episcop al secolului trecut, chipurile lor strălucesc bolta sfințeniei cerului, ai căror cetățeni s-au făcut.

În numele credinței, curajului și sacrificiului lor, suntem chemați astăzi și așezați pe tronul episcopiei în a-i urma și a le continua ceea ce fiecare dintre ei a primit la momentul unic și sublim al hirotoniei, "de a vesti Evanghelia harului lui Dumnezeu și a-și împlini calea slujirii lor" (F.ap. 20,24).

Când este hirotonit un episcop, el depune un jurământ de credință, care nu este numai o relatare, o repetare verbală a unui ritual, ci o reactualizare a evenimentelor din istoria mântuirii noastre, el fiind garantul ortodoxiei fiecărei parohii, căreia îi trimite antimisul său ca recunoaștere a păstrării dreptei credințe, scopul fiind de a aduna pe cele risipite și de a alcătui în lumina Evangheliei Mântuitorului Hristos, unitatea vizibilă a credinței.

Viața Bisericii de la Sfinții Apostoli până astăzi, a trecut prin focul multor încercări, ca și această Episcopie, răstignită, disprețuită și abuzată, dar credința nimeni nu a putut să o distrugă, taina ei fiind vizibilă în jurul potirului euharistic care-i adună pe toți episcop, preoți și credincioși, care mărturisesc "am văzut lumina cea adevărată, am primit Duhul cel ceresc, am aflat credința cea adevărată!"

În acest sens, înțelegem cuvintele Sfântului Ignatie, al doilea episcop al cetății Antiohiei "este așadar de neapărată trebuință, precum și faceți, să nu săvârșiți nimic fără episcop, ci să-l respectați pe el care este chipul Tatălui, fără el nu se poate vorbi de Biserică. Cel care cinstește pe episcop este cinstit de Dumnezeu, cel care face ceva fără știrea episcopului, acela slujește diavolului" (Sf. Ignatie Teoforul, *Către smirneni*, cap.9, p. 185).

Cei 50 de ani în care episcopia a fost sacrificată din pricina lucrării diavolului și a adaptării la starea de neputință și lipsă de curaj a credinței,

au fost cei ce au lăsat multă ariditate sufletească în mijlocul credincioșilor acestor ținuturi.

Prin reînființarea ei, s-au reînnoțit misiunea și slujirea, reîncepute de cel ce a fost vrednicul de pomenire, episcopul Ioachim, iar astăzi, continuate în duhul credinței și zelului apostolic de cel chemat să fie mărturisitor slujitor și misionar al acestui scaun episcopal.

La începutul slujirii încredințate astăzi, dat fiind măreția ei, mă cuprinde teama de slăbiciunea și limitele puterilor mele și chem ajutorul Sfinților Apostoli spre ocrotire și înțelepciune.

Sfântul Apostol Pavel, de la a cărui naștere se împlinesc anul acesta 2000 de ani, cel care a fost răpit până la raiul cel ceresc și a auzit cuvinte pe care "omului nu-i sunt îngăduite a le rosti" (II Cor. 11,4) din pricina stării neputinței și limitelor sale, mă îndeamnă să păstrez "taina credinței în cuget curat" (I Tim.3,9) să cuget la harul care mi s-a dat prin punerea mâinilor fraților mei întru slujire, să iau aminte la îndemnat și la învățatură, având credință și cuget bun" (I Tim. 1,19) să fug de iubirea de argint care este rădăcina relelor și să urmez dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea și înțelepciunea, să lupt lupta cea bună a credinței, să cuceresc viața veșnică, să păzesc porunca fără prihană până la arătarea Domnului Iisus Hristos (I Tim. 6, 12-14) să nu mă rușinez niciodată de a mărturisi puterea iubirii și a iertării Domnului nostru Iisus Hristos, păzind comoara cea bună încredințată (II Tim 1,14), drept învățând cuvântul adevărului (II Tim. 2,15) evitând orice înfățișare a răului, căci un slujitor al Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie blând cu toți, îngăduitor, certând cu blândețe pe cel ce stă împotriva (II Tim 2, 23-26).

Viața episcopului ca urmaș al Sfinților Apostoli, este asemeni valurilor mării, mereu agitate, dar farul credinței și puterea rugăciunii în serile târzii, străbat cerurile și aduc puterea pe care a primit-o de a sluji în suferințe, de a mângâia în întristare, de a binecuvânta în tulburare, de a încuraja în deznădejde, de a aduce pace în locul tulburării, de a fi lumină în locul întunericului. Timpurile prezente care le trăim sunt marcate de provocări și mutații foarte puternice, fiecare episcop este chemat să dea răspunsul cel bun, să fie liman duhovnicesc, mângâiere, părinte, învățător, pedagog al sufletelor și formator de conștiință.

El este responsabil de păstrarea unității Bisericii Mântuitorului Iisus Hristos, cu toată poziția sa de nezdruncinat în actul sfânt al vieții liturgice și a adunării euharistice, nu este niciodată înlocuitor sau reprezentant care-L substituie pe Hristos Mântuitorul, ci în persoana lui se descoperă

Hristos Domnul cel nevăzut și pururea cu noi prezent până la sfârșitul veacurilor (Mt. 28,20).

Din acest motiv, celălalt Apostol, Petru, pescarul galileean, definește episcopul ca fiind "păstorul și păzitorul sufletelor noastre" (I Petru 2,25). Păstorul nu este cel care doar oferă hrana, ci în primul rând este cel care păstrează și păzește cele încredințate, un episcop este cel care își dăruiește viața, puterea și întreaga sa ființă slujirii Bisericii lui Hristos și a celor încredințate spre călăuzirea pe calea ce duce la viață. În sensul celor mai sus amintite, începând de astăzi, mă identific cu toată puterea ființei mele în cele încredințate de către Sfântul Sinod al Bisericii noastre la care am fost chemat. Voi căuta să împlinesc în slujire, cele pe care le-am primit și mi s-au încredințat, căci marele Apostol Pavel mă îndeamnă încurajându-mă "căci făcând acestea și pe mine mă voi mântui, dar și pe cei care mă ascultă." (I Tim. 4,16).

Doresc în această zi să mulțumesc Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, cel care acum 10 ani în această Catedrală m-a hirotonit arhiereu, prin mâna căruia am primit puterea sfințitoare necesară vieții creștine.

Cuvânt de recunoștință Înaltpreasfințitului Mitropolit Teofan al Moldovei și Bucovinei pentru părinteasca dragoste, ajutorul și sprijinul promis de care avem nevoie, Sinodului Mitropolitan al Moldovei și Bucovinei, Preasfințiților episcopi frați ai mei, pentru ajutor, încurajare și dragoste, mulțumim cu recunoștință și aleasă prețuire!

Membrilor Adunării Eparhiale a Episcopiei Hușilor, cuvânt de mulțumire și asigurare, că, în persoana mea vor găsi un sprijin și un părinte deschis dialogului și împreună lucrării spre binele acestei Sfinte Episcopii.

Preasfințitului Episcop Casian, vecinul Episcopiei Hușilor, care ca și noi, poartă în istoriografia Eparhiei Dunării de Jos, efigia misionară și martirică a episcopului Grigore, recunoștință, mulțumire și dragoste frățească întru slujirea încredințată.

Alese gânduri fratelui meu, Preasfințitul Ciprian, episcop vicar patriarhal, de care mă leagă cei mai frumoși ani ai studiilor, bucuriile și încercările vieții, dragostea și demnitatea, fiind mereu animați de același suflet purtat în două trupuri, de aceleași gânduri și idealuri pe care în timpul studiilor le dezbăteam, dorind cu sinceritate să fim slujitori ai ceresului Părinte. Sfânta prietenie este cea care alungă tristețea, este mângâiere și bucurie, căci noi, nu avem nimic al lor nostru propriu decât

același suflet care aspiră la dreptate, iubire de înțelepciune, demnitate, viață și nemurire.

Tuturor fraților episcopi prezenți le rămân recunoscător, asigurându-i de dragostea și rugăciunea mea.

Domnului primar Ioan Ciupilan, prin ajutorul căruia, am reușit să organizăm această sărbătoare, de care mă leagă începutul îndelungatei lucrări atât de necesară în acest străvechi centru istoric.

Tuturor preoților, monahilor, credincioșilor, le transmit binecuvântarea și dragostea mea, îndemnându-i să descopere taina iubirii lui Dumnezeu, bucuria iertării și calea spre viața veșnică. Fie ca începutul slujirii mele să fie ocrotit de cei doi mari stâlpi ai Bisericii, Sfinții Petru și Pavel, iar ziua de astăzi să fie începutul hramurilor Catedralei din Huși, așa cum odinioară se săvârșeau aici, începutul unei noi pagini pline de ajutorul lui Dumnezeu, și de împlinirea slujirii ce mi s-a încredințat !

Sfinților Apostoli Petru și Pavel, în această zi a pomenirii voastre, vă rog să-mi fiți sprijin, ajutor, mângâiere și mijlocire către Mântuitorul nostru, călăuziți-mă prin prezența voastră în viața acestei Sfinte Episcopii, rugați-vă ca Domnul slavei să-mi dăruiască înțelepciune, răbdare, ca să ascult, să înțeleg, să sprijin, să rânduiesc, să caut și să aflu pe cel pierdut, să lucrez vestind Evanghelia, să mângâi pe cel întristat, singur, uitat și părăsit, să fie lumină celor dintru întunericul păcatului aflați pe calea ce duce la moarte.

De astăzi sunt cel care mă ofer tuturor celor din nevoi, căci cea mai mare bucurie și împlinire este acolo unde în umbră și întuneric răsare lumina, în suferință și durere apare vindecarea, în tristețe și singurătate, mângâierea.

Dăruți-mi credința voastră, înțelepciunea, puterea, răbdarea și curajul de a fi următor vrednic al vostru. Învățați-mă, povățuiți-mă, ocrotiți-mă, căci sunt tânăr și nu le știu pe toate, slab și am nevoie de întărire, nerăbdător și am nevoie de multă și îndelungă răbdare, ca din cele peste 400.000 de suflete ale acestei Episcopii, pe toate să le câștig pentru viața veșnică și împreună să fim așteptați și primiți în împărăția cea fără sfârșit a Mântuitorului nostru Dumnezeu !

Pacea lui Dumnezeu, care întrece orice minte, să păzească inimile și cugetele noastre întru Hristos Iisus Domnul nostru (Filip. 4,7).

Amin !

**+ CORNELIU
EPISCOP AL HUȘILOR**